

Или тамъ, дѣ Янтра тѣжовно стѣне ?
 Или ти падна вѣвъ бой ужасень,
 Въвъ кръвъ душманска, катъ левъ оквасень,
 Съ чело сѣрдито, съ угроза люта ?
 Но дѣ духътъ ти сега се лута ?
 Бои долини, кои балкани
 Той пѣлни днеска сжсъ плачь, стѣнанье ?
 Дали се вие надъ село родно,
 Дѣ бистра Тѣжа. тѣжи безплодно ?
Дѣ твойта майка тѣжй жално пѣла,
И три години е сына клѣла ?
 Или печалень и безнадеженъ
 На връхъ *Купена* високъ и снѣженъ
 Е той застаналъ и мѣлкомъ гледа,
 Какъ Турчинъ губи балкански чеда ?
 Стани, о Ботевъ и разсѣрди се !
 И ти, Балканйо ! я намръщи се,
 И съ вихри, бури ведно ревнете
 И грѣмогласно така кажете :
 Народъ, кой дава каквизъ герое,
 Не подѣлъ, нисакъ. а храбръ той е !
 Язици лоши тогазъ ще мѣкнать,
 Блевети зловни ще въ мигъ заглѣхнать.
 Младежи, братя ! Кѣде вѣрвите ?
 Съ такава жаркость кѣде лѣтите ?
 Дали въ Сѣрбия ? дали на боать ?
 Дѣ има лаври зарадъ героаятъ,
 Та тамъ да паднать, о братя прости,
 И ваш'та младость и ваш'те кости ?
 Азъ знамъ, че съ храбрость сте родъ имотень